Ὀρθόδοξος Τύπος

Ἑβδομαδιαία Ἔκδοσις τῆς Πανελλήνιου Ὀρθοδόξου Ἑνώσεως (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Αδείας 3645 ΚΩΔΙΚΟΣ 013053

PRESS POST X+7 ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Ἀρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος | 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2018 Νίκων Ἱερομάρτυρος καὶ τῶν ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἐννέα μαθητῶν του, Λουκᾶ Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ Μαρτυρήσαντος | ΕΤΟΣ ΝΗ΄ ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2205

Ὁ πρωθυπουργὸς τῶν Σκοπίων, ἡ τρομοκρατία καὶ τὸ πρόσωπον κλειδὶ ποὺ προσήγγισε τὸν κ. Τσίπραν

Σύγχρονοι Βαλκανικοί πόλεμοι: Ἡ Δυτικὴ παρέμβασις εἰς τὴν Βαλκανικήν

Γράφει ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Β. Βολουδάκης

Οἱ ἐξελίξεις στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῶν Βαλκανίων, ποὺ ἀναμφίβολα θὰ ἐπηρεάσουν ἄμεσα καὶ σημαντικὰ τὴν Πατρίδα μας, μᾶς ἀναγκάζουν νὰ παρεκκλίνουμε λίγο ἀπὸ τὸν συστηματικὸ σχολιασμὸ τοῦ ἐπίσημου ἀπολογισμοῦ[1] τῆς Ἑλληνικῆς Προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως καὶ νὰ ἑστιάσουμε τὴν προσοχή μας στὶς διαφαινόμενες γεωπολιτικὲς ἀλλαγές. Ἄλλωστε καὶ αὐτὸ τὸ θέμα εἶναι ἀκόμα μία πτυχὴ τοῦ συνολικοῦ ζητήματος ποὺ ἐξετάζουμε καὶ ἀφορᾶ στὴν "Εὐρωπαϊκὴ" πορεία τῆς Ἑλλάδος.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε καλύτερα τὴν οὐσία τοῦ προβλήματος, θὰ πρέπει νὰ ἐμβαθύνουμε στὸν τρόπο ποὺ κινοῦνται οἱ "ἰσχυροί τῆς γῆς". Μία ἀπὸ τὶς βασικὲς μεθόδους, ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Δύση στὴν προσπάθειά της νὰ ἐπιβληθεῖ στοὺς λαοὺς τῆς ὑφηλίου, εἶναι ἡ παραχάραξη τῆς Ἱστορίας. Αὐτὸ ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι οἱ Δυτικοὶ διὰ στόματος τοῦ Βολταίρου[2], ποὺ εἶχε ἐπισημάνει πὼς «γιὰ νὰ γράψει κανεὶς τὴν Ἱστορία, ὅπως πρέπει νὰ γραφτεῖ, θὰ πρέπει νὰ ζεῖ σὲ μία ἐλεύθερη χώρα».

Ἔτσι, καὶ τὸ ἀπολύτως κατασκευασμένο καὶ τεχνητὸ πρόβλημα τῆς ὀνομασίας τῶν Σκοπίων δὲν θὰ ἄντεχε σὲ σοβαρὴ συζήτηση, οὔτε θὰ ἀπασχολοῦσε ποτὲ κανέναν, ἂν δὲν εἶχε προηγηθεῖ μία ἄψογα ἐνορχηστρωμένη καὶ προσεκτικὰ μελετημένη ἀλλοίωση τῆς Ἱστορίας, ποὺ γίνεται ἐδῶ καὶ πολλὲς δεκαετίες μὲ τὴν συμμετοχή, δυστυχῶς, πολλῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν, καθηγητῶν, ἐπιχειρηματιῶν ἀλλὰ καὶ ἁπλῶν πολιτῶν.

Ἡ διαστρέβλωση τῆς Ἱστορίας, ὅμως, δὲν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Οἱ Λάϊονς καὶ οἱ Ροταριανοὶ κατευθύνουν τὸ Φανάρι καὶ δι᾽ αὐτοῦ τὴν Ὀρθοδοξίαν;

ΔΙΑ ΚΑΘΑΙΡΕΣΙΝ Ο ΑΡΧ. ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

Καὶ ὁ Πατριάρχης Κων/λεως ἐταξίδευσεν ἕως τὴν Ἄγκυραν, διὰ νὰ συμμετάσχῃ εἰς «Λειτουργίαν» ἀσημάντου Νουντσίου προκειμένου νὰ συνεορτάσῃ τὴν πενταετίαν τῆς ποιμαντορίας τοῦ Πάπα!

Ὁ Σεβ. Θυατείρων λειτουργῶν τῇ παρουσίᾳ Ἀγγλικανοῦ «Ἐπισκόπου» ἐνδεδυμένου ἅπασαν τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπήγγειλε τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως (4.2.18).

Τοῦ ***κ. Παναγιώτου Κατραμάδου***

Ἡ ποιμαντορία τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως εἶναι πλέον συνυφασμένη μὲ τὴν οἰκουμενιστικὴν ἀσυδοσίαν. Ὄχι μόνον ὁ ἴδιος ἀλλὰ καὶ οἱ Ἐπίσκοποι εἰς τὰς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ἐπαρχίας ποὺ ἐλέγχει ἔχουν λάβει τὸ ἐλεύθερον νὰ ἀδιαφοροῦν τόσον διὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας ὅσον καὶ διὰ τὸν σκανδαλισμὸν τῶν πιστῶν. Διὰ τῶν μέσων ἐνημερώσεως διατείνονται ὅτι δίδουν μαρτυρίαν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν, ὅμως αἱ πράξεις τους ἐλέγχουν τὰ λεγόμενά τους, καθὼς συμπεριφέρονται εἰς τοὺς «Ἐπισκόπους» τῶν ἑτεροδόξων ὡς αὐτοὶ νὰ ἦσαν μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Οἰκουμενιστικὸν «συλλείτουργον» εἰς Βρεττανίαν

Προσφάτως ἱδρύθη ἐκκλη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Τό βλάσφημον ἔργον

Τοῦ ***Ἀρχιμ. Κυρίλλου Κωστοπούλου,*** *Ἱεροκήρυκος Ἱ. Μ. Πατρῶν, Δρος Θεολογίας*

Μὲ τὴν ἔναρξη τοῦ ἱεροῦ Τριωδίου «ἀνέβηκε» ὡς θεατρικὴ παράσταση σὲ θέατρο τῶν Ἀθηνῶν τὸ βλάσφημο καὶ ἀνιστόρητο μιούζικαλ «Jesus Christ superstar» («Ἰησοῦς Χριστὸς Σοῦπερ Στάρ»). Σὲ ὁλόκληρο τὸ ἔργο διακρίνεις τὴν ἀγωνιώδη προσπάθεια τοῦ σκηνοθέτη νὰ ἀπογυμνώσῃ τὸ Θεανδρικὸ Πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Θεότητά Του καὶ νὰ Τὸν παρουσιάσῃ ὡς ἕνα νέο μὲ ἀνθρώπινες κακότητες καὶ ἀδυναμίες.

Ἡ σημερινή, κυρίως, κατάσταση στὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο ὡς πρὸς τοὺς θεσμοὺς καὶ ἐν προκειμένῳ ὡς πρὸς τὴν τέχνη εἶναι ἀπαράδεκτη, ἐγκυμονεῖ ἐθνικοὺς κινδύνους καὶ διαστρέφει τὸν ἄνθρωπο. Ἡ Τέχνη πλέον ὑπάρχει γιὰ τὴν τέχνη καὶ ὄχι γιὰ τὸν ἴδιο τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Τά ἀνθρώπινα δικαιώματα δέν εἶναι ἀνώτερα τῶν δικαιωμάτων τοῦ Θεανθρώπου

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι Σοῦπερ Στάρ τοῦ Μπρόντγουεϊ, ἀλλά ὁ ἀληθής, μέγας καί ἰσχυρός Θεός

Τοῦ ***κ. Χρήστου Κ. Λιβανοῦ***

Κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μακρυγιάννη, «ὁ λαός, ὅταν τοῦ πειράζουν Πατρίδα καὶ Θρησκεία, θὰ ἐνεργῇ, κι ὅ,τι θέλουν ἂς τοῦ κάνουν» (καὶ θὰ παραμένῃ ἐσαεὶ στὰ πεζοδρόμια μέχρι νὰ εἰσακουσθῇ καὶ θὰ ἀγιάζῃ αὐτά).

Πλησιάζει πάλι τὸ Πάσχα καὶ ὅπως συμβαίνῃ κάθε χρόνο παραμονὲς τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς Χριστιανοσύνης, ὁ Διάβολος ἐφρόντισε καὶ ἐφέτος νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἱερὰ κατάνυξι ἀπὸ τὶς ψυχὲς καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ μὲ ὀργή, ἀγανάκτησι καὶ σκανδαλισμό. «Corpus Christi», «Κώδικας Ντὰ Βίντσι», «Τελευταῖος Πειρασμός», «Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰούδα» ἦταν κάποια ἀπὸ τὰ προεόρτια δηλητηριώδη φροῦτα, ποὺ προσέφερε, παλαιότερα, στοὺς Χριστιανοὺς ὁ Σατανᾶς. Ἐφέτος, στὸ σαρακοστιανὸ μενού του ἐπέλεξε νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Διάλογος μετά Πρωτειομανοῦς

Τοῦ ***κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καραλῆ,*** *Διδάκτορος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Γένοβας, Πανεπιστημίου Ρώμης Tor Vergata*

6ον. - γ΄ συνέχεια

Προσπάθεια ἀναγνωρίσεως τῆς "θεολογίας" τοῦ Ζηζιούλα μέσῳ τῆς ἀσκητικῆς: Σωφρονιανισμός

ΠΡΩΤΕΙΟΜΑΝΗΣ: Ὁ κύριος Μπερκουτάκης ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ Πατέρες ὁρίζουν τὸ πρόσωπο ὡς σχέση. Εἶναι αὐτὸ τὸ σημεῖο ποὺ μελετήσαμε σὲ προηγούμενο διάλογό μας καὶ ἀπέδειξες ξεκάθαρα ὅτι οἱ Πατέρες δὲν ὅρισαν ποτὲ τὸ πρόσωπο ὡς σχέση. Αὐτὸ ὅμως γιὰ ἐμένα δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἀπορριφθεῖ, γιατί ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ κύριος Μπερκουτάκης καὶ πιστεύω κι ἐγὼ κανένας Πατέρας ἢ Ἀπόστολος δὲν εἶναι ἀλάθητος, ἑπομένως θὰ πρέπει νὰ ὁρίσουμε τὰ πάντα μὲ τὸν δικό μας φιλοσοφικὸ στοχασμό. Ἄλλωστε ὁ κύριος Μπερκουτάκης δὲν ἀναφέρει ποιοὶ Πατέρες ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ πρό-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἄγχος: Ἡ σύγχρονος μάστιξ

Τοῦ ***πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση***

Στή δύσκολη καί σκληρή ἐποχή μας οἱ ἄνθρωποι εἶναι πολυμέριμνοι, ὄχι γιά νά καλύψουν τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, ἀλλά γιά νά πετύχουν ἀφθονία ὑλικῶν ἀγαθῶν. Πιστεύουν ὅτι ἔτσι θά ἐξασφαλίσουν τήν εὐτυχία. Στήν προσπάθειά τους αὐτή, χωρίς νά τό συνειδητοποιήσουν, ἀντί γιά εὐτυχία ἀπέκτησαν μόνιμο σύντροφο τό ἄγχος, πού τούς ταλαιπωρεῖ ἀφάνταστα. Στό λεξικό δίνεται ὁ ὁρισμός του: «Συγκινησιακή κατάσταση πού χαρακτηρίζεται ἀπό φόβο, ἀγωνία, ἀνασφάλεια καί ἄλλα ψυχοσωματικά συμπτώματα καί βιώνεται ὡς ἐναγώνια ἀναμονή ἤ ἐπκείμενου κακοῦ».

Διαπιστώνεται ὅτι ὅσο αὐξάνονται οἱ ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς, ἀλλά καί

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

Ποῖος θὰ ὑπερασπισθῇ δραστικὰ τοὺς κατὰ καιροὺς φερομένους ὡς «θαυμαστὰς» Σκοτεινῶν Ὀργανώσεων Κληρικούς μας;

Βλέπε εἰς τὴν 5ην σελ.

Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, διὰ τάς ἀλλαγάς εἰς τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν:

«Τὴν Ἑλλάδα μας, δὲν μποροῦμε νὰ τὴν ἰσοπεδώσουμε»

Γράφει ἡ ***κα Κυριακὴ Ματσαμάκη,*** *Θεολόγος*

Τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 11 Μαρτίου 2018, μεταδόθηκε τηλεοπτικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Κρήτη TV γιὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἀλλαγὴ τῆς ὕλης τοῦ μαθήματος καὶ μία ἑβδομάδα μετὰ ἀπὸ τὸ Συλλαλητήριο ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας ἐνάντια στὶς ἀλλαγὲς στὸ μάθημα.

Στὴν ἐκπομπὴ συμμετεῖχε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης, κ.κ. Εἰρηναῖος, καθὼς καὶ καλεσμένοι θεολόγοι, Καθηγητὲς Πανεπιστημίων καὶ εἰδικὸς ἐπὶ τῆς νομικῆς διάστασης τοῦ θέματος, οἱ ὁποῖοι μίλησαν γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν τόσο ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ὀρθόδοξης πίστης καὶ θεολογίας, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ψυχολογικῆς, κοινωνιολογικῆς, παιδαγωγικῆς ἐπιστήμης, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν νομική του θεώρηση.

Παράλληλα, προβλήθηκαν ἀρκετὰ στοιχεῖα τῆς νέας ὕλης τοῦ μαθήματος, ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ Ἕλληνες καὶ βαπτισμένοι Ὀρθόδοξοι μαθητές, καλοῦνται νὰ διδαχθοῦν πλέον καὶ τὰ τῆς θρησκείας τῶν ἄλλων λαῶν, ἤδη ἀπὸ τὴν Γ᾽ τάξη τοῦ Δημοτικοῦ. Ἐπὶ δεκαετίες, οἱ μαθητὲς διδάσκονταν πρωταρχικὰ καὶ μὲ βιωματικὸ τρόπο τὴν οἰκεία ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἔπειτα σὲ μία πιὸ ὥριμη διανοητικὰ ἡλικία (Β᾽ Λυκείου) διδάσκονταν καὶ τὶς θρησκεῖες καί, μάλιστα, κάθε θρησκεία σὲ ξεχωριστὸ κεφάλαιο καὶ μὲ πληροφοριακὸ καὶ ἐγκυκλοπαιδικὸ τρόπο καὶ σκοπό. Σήμερα, ὅμως, ἡ διδασκαλία τῶν θρησκειῶν πραγματοποιεῖται σὲ ἀνάμειξη μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ μάλιστα ἐντός τοῦ ἴδιου κεφαλαίου, μὲ βιωματικὸ τρόπο καὶ σκοπό, μὲ ἀποτέλεσμα, ἀφενός, νὰ ὑπάρχει ἐλλειπτικὴ γνώση τῆς ὀρθόδοξης παράδοσης καί, ἀφετέρου, νὰ ἐμφωλεύει ἐμφανῶς ὁ κίνδυνος τοῦ θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ καὶ τῆς σύγχυσης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης μεταξὺ ἄλλων ἐπεσήμανε:

«Ὁ Χριστὸς λέει: ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Δὲν μισοῦμε κανένα. Ἀλλὰ εἶναι ἄλλο πρᾶγμα νὰ μαθαίνει κανεὶς ὅλες τὶς θρησκεῖες, καὶ ἄλλο νὰ μὴ ξέρει ὁ ἴδιος ποιὰ εἶναι ἡ δική του ἡ θρησκεία… Θεωρῶ, λοιπόν, ὅτι εἶναι πάρα πολὺ σημαντικό, χωρὶς νὰ μισοῦμε, χωρὶς νὰ πολεμοῦμε, χωρὶς νὰ ἀπορρίπτουμε τίποτα καὶ κανένα, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μάθουμε ἐμεῖς ποιοὶ εἴμαστε καὶ τί ἐμεῖς πιστεύουμε. Πολὺ περισσότερο τὰ παιδιά μας (νὰ μάθουν)».

Παράλληλα, τόνισε πώς:

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»

- **Ψήφισμα διαμαρτυρίας τοῦ Παραρτήματος Πατρῶν τῆς Π.Ε.Θ.** Σελ. 3
- **Ἡ Οἰκουμενικὴ Ἀποστολὴ τῆς Ὀρθοδοξίας. Γράφει ὁ κ. Διομήδης Χ. Σταμάτης, Καθ/τὴς Παν.** Σελ. 4
- **Σεβ. Ναυπάκτου: Τὰ νέα θρησκευτικὰ δημιουργοῦν, δὲν ἐπιλύουν προβλήματα.** Σελ. 7
- **Εἰς τί στοχεύει ὁ ἐν Σάμῳ παπισμὸς σχετικῶς μὲ τοὺς πρόσφυγας;** Σελ. 8
- **«Κατέπεσεν» ἀπὸ τὸ ΣτΕ τὸ νέον μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν!** Σελ. 8

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν 25ην Μαρτίου ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰκὼν ἐκ τῆς Ἱ. Μ. Εὐαγγελισμοῦ, Πάτμου.

Ἡ ἐθνική μας ἄμυνα εἰς τὴν «Νέαν Ἐποχήν»

Γράφει ***ὁ π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός***

Στήν μακρά ἱστορική μας πορεία ἡ ἄμυνα ὑπέρ Πατρίδος νοεῖται ὡς ὑπέρτατο καθῆκον καί θυσία γιά τό Ἔθνος, γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς τιμῆς, τῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς ἱστορικῆς συνέχειάς του. Νοεῖται παράλληλα ὡς ἐθνική αὐτοπροστασία, μέ τήν διαφύλαξη τῶν συνόρων τῆς Πατρίδας ὑπό τήν διπλή ἔννοιά τους, τήν γεωγραφική καί τήν συνειδησιακή-καρδιακή. Αὐτό σημαίνει διάσωση τῶν ὁρίων τῆς ἐθνικῆς μας ὕπαρξης καί συνάμα δυνατότητα συνέχειας τῆς ταυτότητάς μας μέ ὅλα τά συστατικά της, χωρίς τά ὁποῖα οὔτε ἡ διάσωση τῶν γεωγραφικῶν μας συνόρων εἶναι δυνατή. Μόνο ὁ ψυχικά ἀλλοτριωμένος Ἑλληνισμός εἶναι εὐάλωτος, καί αὐτό τό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ (1792 – 1828)

Ἐθνικὸς ἥρωας, λόγιος καὶ ἀρχηγὸς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας
Τιμητικὸν ἀφιέρωμα διὰ τὰ 190 χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατόν του

Ὑπὸ ***Δρ. Φ. – Ἱστορίας Μαρίας – Ἐλευθερίας Γ. Γιατράκου***

Μία μεγάλη εὐγενὴς μορφὴ ποὺ κόσμησε τὶς χρυσὲς δέλτους τῆς Νεώτερης Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ὑπῆρξεν ὁ πρωτότοκος γιὸς τοῦ Κωνσταντίνου Ὑψηλάντη, ὁ καὶ Ἀρχηγὸς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, Ἀλέξανδρος. Στὴ σύντομη ζωή του, ἔφυγε μόλις σὲ ἡλικία 36 ἐτῶν, ἔκανε ἔργο ποὺ ἄλλοι δὲν θὰ κατόρθωναν νὰ ἐπιτύχουν ἂν ζοῦσαν ἕναν ὁλόκληρο αἰῶνα.

Τὸ οἰκογενειακό του δένδρο ἄριστο, γι᾽ αὐτὸ καὶ οἱ καρποί του εὔχυμοι καὶ δοξασμένοι.

Γεννήθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ 1792 καὶ ὁ πατέρας του Κωνσταντῖνος ἦταν Ἡγεμόνας τῆς Μολδοβλαχίας καὶ γόνος εὔπορης καὶ ἰσχυρῆς Φαναριώτικης οἰκογένειας. Μητέρα του ἡ ἐξαίρετη καὶ εὐγενὴς Ἐλισάβετ Βακαρέσκου.

Ἡ καταγωγὴ τῆς οἰκογένειας εἶναι ἀπὸ τὰ Ὑψηλὰ τῆς Τραπεζούντας καὶ ἡ ὕπαρξή της χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ κατέφυγαν οἱ Κομνηνοὶ στὴν Τραπεζοῦντα. Ἡ καταγωγὴ τῆς οἰκογενείας τῶν Ὑψηλαντῶν ἀνάγεται στοὺς ὑστεροβυζαντινοὺς χρόνους, ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῶν Ξιφιλίνων, δύο μέλη τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν πατριάρχες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ἐπιφυλλίδες τοῦ Ὀρθοδόξου Τύπου

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

...ἀργολογίας μή μοι δῷς. Πνεῦμα δέ σωφροσύνης...

3ον

«Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσωσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως» (Ματθ. 12, 36).

Ἀργολογία. Ἐξευτελισμὸς τοῦ πιὸ πολυτίμου δώρου τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο, τοῦ χαρίσματος τοῦ λόγου. Ἡ φλυαρία καὶ κενολογία δείχνουν ἕνα διεφθαρμένο ἐσωτερικὸ κόσμο, ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει καὶ τὴν διαφθορὰ τῶν ἄλλων, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Εἶναι ὁ θρόνος τῆς ματαιοδοξίας, ἡ συνέπεια τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀχρειότητος. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει ὅτι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως θὰ δώσουμε λόγο διὰ «πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι» (Ματθ. 12, 36). Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἐπαίνεσαν περισσότερο τὴν σιωπή. Ἡ σιωπὴ εἶναι ἡ γλώσσα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος (Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος). Ὁ λόγος, ὅταν ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν θεία καταγωγὴ καὶ τὸν θεῖο σκοπό, γίνεται ἀργολογία. Ἐνισχύει τὴν ἀργία, τὴν περιέργεια καὶ τὴν φιλαρχία καὶ κάμνει τὴ ζωὴ κόλαση.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐμπόδια τῆς μετανοίας, τὰ σχοινιὰ ποὺ μᾶς κρατοῦν δεμένους:

- Διαβάζουμε στὸ Γεροντικὸ (Ἐκδ. Ρηγόπουλου).

Κάποιος ἀδελφὸς παρακάλεσε τὸν Γέροντά του νὰ τοῦ ἐξηγήσει ποιὸς εἶναι τάχα ὁ ἀργὸς λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ ἀπολογηθοῦμε στὸν Κριτή.

- Κάθε συζήτηση, ποὺ ἀφορᾶ μόνο τὰ γήϊνα, ἐξήγησε ὁ Γέροντας, καταντᾶ ἀργὸς λόγος. Ὅταν κουβεντιάζης γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς, δὲν ἀργολογεῖς. Ἀλλὰ κι ἀπὸ τοῦτο προτιμότερη εἶναι ἡ σιωπή. Ποσὲς φορές, κουβεντιάζοντας γιὰ ὠφέλιμα πράγματα, δὲν ξεγλιστρᾶ ἡ γλώσσα μας καὶ στά βλαβερά;

Ἔλεγαν συχνὰ γιὰ τὸν Ἀββᾶ Ὠρ οἱ συνασκηταί του πὼς ποτὲ ῥέμα δὲ βγῆκε ἀπὸ τὸ στόμα του οὔτε ὅρκος. Δὲν κατέκρινε ποτὲ του ἄνθρωπο οὔτε τὸν ἄκουσαν καμμιὰ φορά νὰ ὁμιλῆ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτη ἀνάγκη. Στὸ νέο μαθητὴ του συνήθιζε νὰ λέγῃ:

-Πρόσεξε καλά, Παῦλε, μὴ φέρης ποτὲ ξένη κουβέντα σὲ τοῦτο τὸ κελλί.

Ὅποιος ἔχει μάθει νὰ σωπαίνῃ, βρίσκει παντοῦ ἀνάπαυση, λέγει ὁ Ἀββὰς Ποιμήν.

* * *

Πνεῦμα δέ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καί ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ἡ Β΄ στάση κινεῖται στούς θετικούς σκοπούς τῆς μετανοίας, πού εἶναι πάλιν τέσσερεις. Εἶναι ἡ σκάλα τῆς ἀνόδου.

Σωφροσύνη. Ὄχι μόνον εἰς τὰ σαρκικά. Μὲ τὴν εὐρύτερη ἔννοια εἶναι τὸ ἀντίστοιχο τῆς ἀγνείας. Ἡ ἀγνότητα εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα τῆς «ἀπάθειας», ἡ κατάστασις τῆς καθαρισμένης ἀπὸ τὰ πάθη ψυχῆς, τῆς ἕτοιμης διὰ τὴν ἐργασία τῶν ἀρετῶν. «Πῶς ἄσωμεν τὴν ᾠδὴν τοῦ Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας» (Ψαλμ. 136,4 Πολυέλεος τῶν ἡμερῶν Ἀπόκρεω καὶ Τυρινῆς). Οἱ Πατέρες διδάσκουν ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ φέρουμε οὔτε ἕνα καρπὸ καλῶν ἔργων ὅσο καιρὸ εὑρισκόμεθα στὴν δουλεία τῶν παθῶν. Θεμέλιο λοιπὸν τῆς πνευματικῆς προόδου καὶ σωφροσύνης ἡ ἀγνότητα, μὲ τὴν στενώτερη, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐρύτερη ἔννοια.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος ἐπισημαίνει: «Τὸ ἴδιο θέλω καὶ οἱ γυναῖκες νὰ προσεύχωνται μὲ ἐνδυμασία σεμνὴ, νὰ στολίζουν τὸν ἑαυτό τους μὲ συστολὴ καὶ σωφροσύνη, ὄχι μὲ φιλάρεσκα πλεξίματα τῶν μαλλιῶν τους ἢ μὲ χρυσᾶ ἢ μαργαριταρένια κοσμήματα ἢ μέ ροῦχα πολυτελῆ (Α΄ Τιμ. 2,9).

- Ἕνα ὡραῖο παράδειγμα περὶ σωφροσύνης διαβάζουμε στὸ Λειμωνάριο Ἰ. Μόσχου:

«Ὅταν πῆγα στὴν Ἀντιόχεια τὴ μεγάλη, ἄκουσα κάποιον ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας νὰ διηγῆται ὅτι ἔλεγε ὁ Ἀναστάσιος ὁ Πατριάρχης κάτι τέτοιο, ὅτι δηλαδὴ κάποιος μοναχός τῆς μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Σεβηριανοῦ ἐστάλη γιὰ διακόνημα στὰ μέρη τῆς Ἐλευθερουπόλεως. Καθὼς λοιπὸν φιλοξενήθηκε ἀπὸ κάποιο γεωργὸ φιλόχριστο, ὁ ὁποῖος εἶχε μία θυγατέρα μονογενῆ, ποὺ ἡ μητέρα της εἶχε πεθάνει, ὅταν ἔκανε ὁ μοναχὸς στὸ σπίτι τοῦ γεωργοῦ λίγες μέρες, ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος πάντοτε πολεμάει τοὺς ἀνθρώπους, ἔβαλε στὸν ἀδελφὸ ἀκάθαρτους λογισμοὺς καὶ εἶχε πόλεμο γιὰ τὴν κόρη καὶ ζητοῦσε εὐκαιρία νὰ τῆς ἐπιτεθῆ. Λοιπὸν ὁ διάβολος, ὁ ὁποῖος προκάλεσε τὸν πόλεμο, ὁ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.